

Sygn. akt IV P 104/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Marciniak

Ławnicy: Ewa Grażyna Boniakowska. Barbara Sierpińska

Protokolant: sekretarka Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2019r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko Miejskiemu Centrum (...) w P.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę

I. Zasądza od pozwanego Miejskiego Centrum (...) w P. na rzecz powódki W. G. kwotę 8.110,92 (osiem tysięcy sto dziesięć złotych 92/100) tytułem odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03 lipca 2019r. do dnia zapłaty;

II. W pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.782,00 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt dwa złote 00/00);

IV. Zasądza od pozwanego Miejskiego Centrum (...) w P. na rzecz powódki W. G. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. Nakazuje pobrać od pozwanego Miejskiego Centrum (...) w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 405 zł (czteryście pięć złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu.

sędzia Justyna Marciniak

Ewa Grażyna Boniakowska Barbara Sierpińska

Sygn. akt IV P 104/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 czerwca 2019 r., skierowanym przeciwko Miejskiemu Centrum (...) w P., powódka W. G. domagała się przywrócenia jej do pracy u pozwanego na poprzednich warunkach pracy i płacy ewentualnie o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania w kwocie 8.110,92 zł wraz z odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty. Wniosła ponadto o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wyjaśniła, że pracowała u pozwanego na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku plastyk. W dniu 31 maja 2019 r. pozwany złożył jej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę konieczność uporządkowania struktury jednostki i planowanego zmniejszenia liczby stanowisk i zatrudnienia, w tym jej stanowiska, poprzez połączenie zajmowanego przez nią stanowiska plastyka ze stanowiskiem kuratora wystaw. Redukcję zatrudnienia pozwany uzasadniał wynikiem audytu przeprowadzonego na zlecenie Burmistrza Miasta P. przez audytorów, z których ustaleń wynika, że obciążenie powódki pracą na zajmowanym stanowisku kształtuje się jedynie na poziomie 14 godzin tygodniowo. Powódka wskazała, że nie zgadza się z powyższym oświadczeniem pozwanego. W jej ocenie jest ono nieuzasadnione. Przede wszystkim podkreślała błędną, subiektywną i autorską interpretację wyników audytu. Ponadto powódka zarzuciła, że zalecenia pokontrolne audytu, na które powołuje się pozwany, zostały przez niego zinterpretowane w sposób dowolny, sprzecznie z wnioskami audytorów w sporządzonym raporcie z dn. 15 kwietnia 2019 r. Nieuzasadnione jest także w jej ocenie łączenie jej stanowiska ze stanowiskiem organizatora wystaw. Pomimo kierunkowego wykształcenia, osoba ta nie posiada doświadczenia edukacyjnego, niezbędnego do prowadzenia warsztatów plastycznych. Ponadto powódka nadmieniła, że pozwany jest jednostką publiczną, centrum kultury, powołanym do rozwijania życia kulturalnego jej mieszkańców, a nie w celu osiągnięcia zysku. (k. 3-10 akt).

Swoje stanowisko powódka podtrzymywała do końca postępowania przed Sądem.

Pozwane Miejskie Centrum (...) w P. reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik pozwanego wyjaśnił, iż po zmianie Dyrektora Miejskiego Centrum (...) w P. zostały przeprowadzone dwa audyty, tj. finansowy i biznesowy. Miały one na celu zobrazowanie sytuacji jednostki, która przynosiła straty w zakresie części działalności. Audyty zostały przeprowadzone przez profesjonalne podmioty. Trwały od 04 marca do połowy kwietnia 2019 r. Badający zapoznawali się zarówno z dokumentami, jak i prowadzili rozmowy z pracownikami, w tym z powódką. Wskazywali na potrzebę zmian kadrowych, a mianowicie, że stanowisko powódki, jak i stanowisko kuratora wystaw nie wymaga zatrudnienia na pełen etat. Wnioski te, jak i obserwacje pracowników przez nowego Dyrektora, stanowiły podstawę o podjęciu decyzji o połączeniu stanowiska powódki i stanowiska kuratora wystaw. Nie zmniejszono wymiaru etatu z tego względu, że stanowisk plastyk zostało utworzone w ramach projektu unijnego, w związku z tym musi być ono utrzymane w wymiarze pełnego etatu, zaś stanowisko kuratora wystaw, przy średnio jednej wystawie w miesiącu nie jest niezbędne. Dokonując z kolei oceny, której z pracownic powierzyć realizację obowiązków na połączonym stanowisku, pracodawca przeanalizował wykształcenie, staż pracy w jednostce, doświadczenie w zakresie działalności edukacyjnej. Na tej podstawie ustalono, iż kurator wystaw, tj. M. Ź. (1) posiada wyższe wykształcenie kierunkowe. Jest mgr sztuki Akademii (...), posiada podobny staż pracy w jednostce, co istotne posiada także doświadczenie w zakresie działalności edukacyjnej. Pracowała jako nauczyciel. Powódka natomiast posiada jedynie wykształcenie średnie – dietetyk, ukończyła szkołę policealną uzyskując tytuł plastyka w specjalność dekorator wnętrz. Nie ma wykształcenia nauczycielskiego. Z tych więc powodów, pracodawca wybrał M. Ź. (1) (k. 34-39 akt).

Swoje stanowisko pozwany podtrzymywał do końca postępowania przed Sądem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. G. była zatrudniona u pozwanego w Miejskim Centrum (...) w P. kolejno na podstawie: umowy o pracę na czas określony od dnia 16 września 2013 r. do dnia 15 czerwca 2014 r., umowy o pracę na czas określony od dnia 24 czerwca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2015 r., umowy o pracę na czas określony od 01 września 2015 r. do 29 lutego 2016 r., umowy o pracę na czas określony od dnia 14 marca 2016 r. do 13 grudnia 2016 r., umowy o pracę na czas określony od 16 grudnia 2016 r. do dnia 16 czerwca 2017 r., umowy o pracę na czas określony od dnia 21 czerwca 2017 r. do 20 marca 2018 r. oraz umowy o pracę na czas określony od dnia 26 marca 2018 r. do 31 stycznia 2019 r. w

pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku instruktor – plastyk. Z dniem 01 października 2018 r., na mocy aneksu do umowy o pracę, zawartego dn. 28 września 2018 r., umowa powódki uległa przekształceniu na czas nieokreślony. Powódka ma wykształcenie średnie – dietetyk. Ukończyła szkołę policealną i uzyskała tytuł plastyka ze specjalnością dekorator wnętrz.

(Dowód: akta osobowe powódki cz. B – aneks do umowy o pracę k. 51, umowa o pracę z dn. 26.03.2018 r. k. 45, umowa o pracę z dn. 21.06.2017 r. k. 40, umowa o pracę z dn. 16.12.2016 r. k. 36, umowa o pracę z dn. 14.03.2016 r. k. 33, umowa o pracę z dn. 01.09.2015 r. k. 24, umowa o pracę z dn. 24.06.2014 r., umowa o pracę z dn. 16.09.2013 r. k. 4, akta osobowe powódki cz. A – dyplom ukończenia szkoły policealnej k. 1, zeznania powódki 186-189 00:03:36 do 00:44:15, k. 353-354 01:17:45 do 01:31:07)

Stanowisko plastyka w pozwanej placówce zostało utworzone w ramach projektów unijnych. Nie było szczególnych wymagań co do zatrudnienia na tym stanowisku. Praca powódki u pozwanego związana była głównie z prowadzeniem zajęć plastycznych. Powódka stworzyła pracownię „BezRam”. Zaprojektowała jej logo, ustaliła program. (...) liczyła 70 osób. W jej ramach powódka prowadziła zajęcia ze wszystkimi grupami wiekowymi. Ponadto, wspólnie z innymi osobami zajmowała się również przygotowaniem plakatów, dekoracjami na różnego rodzaju uroczystości, organizowaniem akcji charytatywnych, wernisaży prac uczestników jej zajęć. Gdy M. Ż. (1) (wcześniej K.) prosiła powódkę o pomoc, ta pomagała jej. Z kolei M. Ż. (1) nie prowadziła żadnych zajęć artystycznych u pozwanego. Pomagała jedynie w zakresie wystroju wnętrz nowego Miejskiego Centrum (...). Urząd Miasta również korzystał z jej usług w zakresie konsultanta zakupów i projektowania wnętrz.

(Dowód: zeznania powódki 186-189 00:03:36 do 00:44:15, zeznania świadka E. W. k. 246-249 00:08:46 do 00:56:54, zeznania świadka W. B. k. 351-353 akt 00:53:05 do 01:15:52)

W związku z wnioskiem radnej A. P. (1), zdecydowano o przeprowadzeniu przez firmę zewnętrzną audytu w pozwanej placówce. Straty roczne w kulturze osiągały 200 tys. złotych. Poza tym, gdy dyrektorem pozwanego była E. W. (2) liczba zatrudnionych osób z 22 wzrosła do ponad 70 osób. Po objęciu przez M. K. (1) w dniu 01 marca 2019 r. stanowiska dyrektora Miejskiego Centrum (...) w P., Burmistrz Miasta P. polecił jej przegląd jednostki. W dniu 04 marca 2019 r. pomiędzy Miejskim Centrum (...) w P. reprezentowanym przez Dyrektora M. K. (1) a Spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. została zawarta umowa, której zakres przedmiotowy obejmował przeprowadzenie audytu biznesowego dla Miejskiego Centrum (...) w P. za okres od 01.01.2017 r. do 31.12.2017 r. oraz od 01.08.2018 r. do 31.12.2018 r., biorąc pod uwagę: 1) analizę ekonomiczną kosztów prowadzenia Bistro Karma (...) w porównaniu do generowanego dochodu 2) optymalizację zatrudnienia, tj. weryfikację zakresów czynności etatowych pracowników Miejskiego Centrum (...) w P. w zakresie porównania zapisów zakresów obowiązków pracownika a rzeczywiście wykonywanymi obowiązkami oraz analizę obciążeń obowiązków pracowniczych na poszczególnych stanowiskach pracy w kontekście optymalizacji i racjonalizacji stanu zatrudnienia w jednostce; 3) weryfikację zawierania umów o dzieło i umów zlecenia w porównaniu do zakresu obowiązków pracowników Miejskiego Centrum (...) w P., 4) wykorzystanie dotacji podmiotowych zgodnie z ich przeznaczeniem na podstawie przedstawionej przez (...) dokumentacji i rozliczenia wydatków.

(Dowód: umowa o przeprowadzenie audytu biznesowego k. 60-67, zeznania pozwanego k. 189-192 00:44:15 do 01:43:47, k. 354-356 akt 01:31:07 do 02:07:26, zeznania świadka A. P. k. 349-351 akt 00:04:26 do 00:51:36)

(...) u pozwanego został przeprowadzony na przełomie marca i kwietnia 2019 r. Odnośnie optymalizacji zatrudniania, w raporcie z przeprowadzonego audytu wskazano, że w 2018 roku (...) zatrudniało 31 pracowników z tytułu umowy o pracę, 17 pracowników z tytułu umowy zlecenia, 13 osób w ramach współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy. W trakcie audytu przeprowadzono weryfikację faktycznie wykonywanych obowiązków i czynności dla stanowisk etatowych, głównie administracyjnych. Weryfikacji dokonano na podstawie rozmów przeprowadzonych z pracownikami oraz porównaniu przedstawionego stanu faktycznego („fotografia dnia”) z zakresem obowiązków pracownika. Przy omawianiu wybranych działów i stanowisk, wskazano m.in. na to, że:

- działalność galerii oraz zatrudnianie na cały etat osoby na stanowisku kurator „wydaje się dosyć na wyrost” w stosunku do ilości organizowanych wystaw. Zarówno w 2017, jak i w 2018 roku było ich około 12, czyli jedna na

miesiąc. Analiza zakresu obowiązków oraz fotografii dnia, zwraca uwagę powtarzalnych czynności związanych z wystawą. Czynności te nie powinny zajmować całego dnia. Część z nich mogą realizować osoby zatrudnione w obszarze gospodarczo – technicznym, np. czynności porządkowe. Powielają się czynności związane z social mediami;

- podobne czynności realizowane są w ramach dwóch innych etatów: specjalista ds informacji i promocji oraz specjalista ds. grafiki i reklamy;

- według grafiku zajęć pracowni „BezRam” zajęcia plastyczne to 14 godzin tygodniowo. Reszta godzin etatu plastyka, czyli 26 godzin to praca organizacyjna związana z tym stanowiskiem. Wydaje się, że takie czynności nie powinny zajmować aż 2/3 etatu. Powielają się czynności związane z social mediami.

Raport z audytu został zamieszczony na stronie internetowej pozwanego.

(Dowód: raport z przeprowadzonego audytu k. 44-59, zeznania świadka M. S. k. 192-194 01:50:43 do 02:11:39, zeznania świadka W. B. k.351-353 akt 00:53:05 do 01:15:52, zeznania pozwanego k. 189-192 00:44:15 do 01:43:47, k. 354-356 akt 01:31:07 do 02:07:26)

W dniu 31 maja 2019 r. powódce zostało wręczone na piśmie oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął 31 sierpnia 2019 r. Jako przyczynę wskazano jej planowane połączenie jej stanowiska ze stanowiskiem kuratora wystaw i powierzenie jej obowiązków osobie dotąd zajmującej stanowisko kuratora wystaw. Przedmiotową zmianę organizacyjną uzasadniano koniecznością uporządkowania struktury jednostki i planowanego zmniejszenia liczby stanowisk i zatrudnienia, w tym jej stanowiska. W związku z wynikami audytu, który wskazywał obciążenie jej pracą na 14 godzin tygodniowo, dyrektor ocenił więc za zasadne ekonomicznie, merytorycznie i organizacyjnie połączenia jej stanowiska plastyka ze stanowiskiem kuratora wystaw. Oba stanowiska nie wymagają zatrudnienia w pełnych etatach, stąd racjonalne jest ich połączenie i redukcja zatrudniania o jedną osobą. Z kolei powierzenie dotychczasowych obowiązków powódki osobie zatrudnionej jako kurator wystaw uzasadniano tym, że osoba ta posiada wyższe kierunkowe wykształcenie, podobny staż pracy w jednostce, doświadczenie także w zakresie działalności edukacyjnej.

Oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia zawierało pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania od wypowiedzenia do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w C..

Dyrektor pozwanego centrum nie mogła zlikwidować stanowiska plastyka, gdyż zostało ono utworzone w ramach projektu unijnego, który nadal obowiązuje.

(Dowód: akta osobowe powódki cz. B – rozwiązanie umowy o pracę z dn. 31.05.2019 r. k. 54, zeznania świadka W. B. k.351-353 akt 00:53:05 do 01:15:52, zeznania pozwanego k. 189-192 00:44:15 do 01:43:47, k. 354-356 akt 01:31:07 do 02:07:26,)

W okresie wakacji u pozwanego nie były prowadzone zajęcia plastyczne. Animatorzy jeździli do G., gdzie organizowane były kolonie, na których odbywały się zajęcia z plastyki. Od 01 września 2019 r. obowiązki powódki zostały powierzone M. Ż. (1), która ukończyła akademię (...) w W. na kierunku projektowanie wnętrz. U pozwanego została zatrudniona od 03 lutego 2014 r., najpierw na podstawie umowy o pracę na czas określony, a następnie od dnia 01 stycznia 2015 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kuratora wystaw. Zanim podjęła pracę u pozwanego, M. Ż. (1) w okresie od 03 listopada 2003 r. do 31 sierpnia 2005 r. oraz od 01 lipca 2011 r. do 29 lutego 2012 r. pracowała w Zakładzie (...), w okresie od 11 kwietnia 2007 r. do 11 maja 2007 r. oraz od 07 stycznia 2008 r. do 31 stycznia 2008 r. w Zespole Szkół nr (...) im. S. S. w P. jako nauczyciel, zaś od 07 maja 2012 r. do dnia 06 listopada 2012 r. odbywała staż w Urzędzie Miejskim w P., w którym od dnia 07 listopada 2012 r. do dnia 06 marca 2013 r. pracowała na stanowisku młodszego referenta, a od dnia 13 marca 2013 r. do dnia 12 grudnia 2013 r. pomocy administracyjnej. Od października 2019 r., M. Ż. (1) przebywa na zwolnieniu lekarskim. Na zastępstwo za nią, na umowę o pracę na 1/4 etatu, została zatrudniona p. M. P..

(Dowód: akta osobowe M. Ż. – umowa o pracę z dn. 03.02.2014 r. k. 4/B, umowa o pracę z dn. 31.12.2014 r. k. 12a/B, porozumienie stron z dn. 08.07.2019 r. k. 44/B, zakres obowiązków M. Ż. z dn. 05.09.2019 r. k. 45/B, dyplom k. 1/A, świadectwo pracy z dn. 31.08.2005 r. k. 2/A, świadectwo pracy z dn. 11.05.2007 r. k. 3/A świadectwo pracy z dn. 31.01.2008 r. k. 4/A, świadectwo pracy z dn. 29.02.2012 r. k. 6/A, zaświadczenie o odbyciu stażu k. 5/A, świadectwo pracy z dn. 06.03.2013 r. k. 7/A, świadectwo pracy z dn. 12.12.2013 r. k.8/A, pracownicy zatrudnianie na dzień 28.11.2019 r. k. 338-339, zeznania świadka J. M. k. 249-253 00:59:06 do 02:15:43, zeznania świadka W. B. k.351-353 akt 00:53:05 do 01:15:52, zeznania pozwanego k. 189-192 00:44:15 do 01:43:47, k. 354-356 akt 01:31:07 do 02:07:26,)

Wynagrodzenie powódki W. G. liczone jak ekwiwalent na urlop wypoczynkowy wynosiło 2.782,00 zł brutto miesięcznie.

(Dowód : zaświadczenie o wynagrodzeniu k.40)

W niniejszej sprawie stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych i wyszczególnionych wyżej dokumentów, których prawdziwość nie była podważana przez strony oraz w oparciu o zeznania powódki, pozwanego – w jego imieniu Dyrektor M. K. (1) oraz zeznania świadków: M. S. (2), E. W. (2), J. M. (2),

Zeznaniom powódki Sąd dał wiarę w całości. Znalazły one bowiem potwierdzenie w zgromadzonym sprawie pozostałym materiale dowodowym – zeznaniach świadków oraz w zgromadzonych dokumentach. Przede wszystkim w swoich zeznaniach powódka nie zgadzała się z dokonaniem jej wypowiedzeniem umowy o pracę. Jeśli chodzi o zarzuty podnoszone przez powódkę wobec audytora, Sąd uznał jej zeznania za wyraz subiektywnych odczuć, które nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zasadniczo uznał za wiarygodne również zeznania Dyrektor M. K. (2). Nie podzielił jednak twierdzeń iż, decydującym kryterium, jakim kierowała się typując powódkę do zwolnienia było wyłącznie wykształcenie. Jak sama bowiem wskazała „przez własne obserwacje zwolniła powódkę”. Gdy kilka razy była u powódki w pokoju, to ta siedziała w komputerze, nie było nikogo na zajęciach bądź była u koleżanek. W związku z tym uznać należało, iż wskazane przez nią sytuacje przyczyniły się do podjęcia przez nią decyzji o zwolnieniu powódki.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. W. (2), w których przedstawiała okoliczności dotyczące przebiegu zatrudnienia powódki, jakości świadczonej przez nią pracy, zaangażowania w wykonywaniu pracy, w tym stworzenia autorskiego projektu pracowni artystycznej (...) działającej w strukturach pozwanego oraz znaczenia i wpływu pracy powódki u pozwanego na rozwój lokalnej społeczności. Były one spójne, logiczne, a ponadto nie kwestionowane.

Z kolei świadkowie J. M. (2) i W. B. (2) przedstawiały w swoich zeznaniach okoliczności dotyczące przyczyn rozwiązania z powódką umowy o pracę, wyników przeprowadzonego audytu, a także realizowania zajęć plastycznych po wręczeniu powódce wypowiedzenia. Zeznania świadków w tym zakresie korespondowały ze sobą.

Świadek M. S. (2), w swoich zeznaniach szczegółowo przedstawiał okoliczności związane z jego ustaleniami jako audytora odnośnie optymalizacji zatrudnienia u pozwanego, sposobu przeprowadzania audytu, wniosków z tego audytu dotyczących w szczególności stanowiska powódki i kuratora wystaw. Zeznania tego świadka nie budziły wątpliwości co do wiarygodności.

Z zeznań świadka A. P. (3), Burmistrza Miasta P., wynikało jedynie z jakich przyczyn podjęto decyzję o przeprowadzeniu audytu przez firmę zewnętrzną. Poza wynikami audytu, świadek nie miał żadnej wiedzy na okoliczność przyczyn i okoliczności wręczenia powódce wypowiedzenia.

Zeznania świadka Z. K. nie wniosły nic istotnego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Stąd też Sąd je pominął.

Dokumentom zgromadzonym w aktach sprawy Sąd dał wiarę w całości, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 30 § 3 i 4 k.p. oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę lub jej rozwiązaniu bez wypowiedzenia powinno być dokonane na piśmie. W oświadczeniu tym powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy o pracę. Według utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego przyczyna wypowiedzenia musi być konkretna, rzeczywista i prawdziwa, musi istnieć w dacie wypowiedzenia czy rozwiązania umowy.

Kolejny wymóg oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu i rozwiązaniu umowy o pracę wynika z § 5 art. 30 k.p. W oświadczeniu pracodawcy powinno być więc zawarte pouczenie o przysługującym pracownikowi prawie odwołania do sądu pracy.

W odniesieniu do wymogów formalnych ustanowionych dla wypowiedzenia Sąd skonstatował, iż pozwany uczynił im zadość w piśmie zawierającym wypowiedzenie z dnia 31 maja 2019 r. Wypowiedzenie to spełniało wymogi formalne przewidziane w art. 30 § 3, 4, 5 k.p., a zatem wypowiedzenie zostało sporządzone w formie pisemnej, zawierało stosowne pouczenie o prawie odwołania do Sądu Pracy oraz wskazano w nim przyczynę wypowiedzenia.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano powódce planowane połączenie jej stanowiska ze stanowiskiem kuratora wystaw i powierzenie jej obowiązków osobie dotąd zajmującej stanowisko kuratora wystaw z powodu zmiany organizacyjnej uzasadnionej koniecznością uporządkowania struktury jednostki i planowanego zmniejszenia liczby stanowisk i zatrudnienia, w tym jej stanowiska. Oceniono, że stanowiska te nie wymagają zatrudnienia w pełnych etatach, stąd racjonalne jest ich połączenie i redukcja zatrudniania o jedną osobą.

Wskazać należy, iż Sąd Pracy nie jest władny badać, czy rzeczywiście zachodziła potrzeba reorganizacji i likwidacji stanowiska pracy. Pozostaje to w autonomicznej gestii pracodawcy. Sąd może jedynie badać, czy reorganizacja oraz likwidacja stanowiska pracy rzeczywiście zaistniała, tzn. czy przyczyna ta nie jest fikcyjna (por. uchwała pełnego składu Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 czerwca 1985r., III PZP 10/08, publ. OSNCP 1985, nr 11, poz. 164).

Powierzenie obowiązków powódki, osobie zatrudnionej jako kurator wystaw uzasadniano tym, że osoba ta posiada wyższe kierunkowe wykształcenie. Wskazano również, że ma podobny co powódka staż pracy w jednostce, a także doświadczenie w zakresie działalności edukacyjnej.

Jak ustalił Sąd, powódka była zatrudniona u pozwanego od września 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku plastyk. M. Ź. (1) natomiast od lutego 2014 r. jako kurator wystaw, również w pełnym wymiarze czasu pracy. Ich staż pracy był więc podobny. Jednak to powódka utworzyła pracownię malarską (...), prowadziła zajęcia plastyczne ze wszystkimi grupami, zarówno z dziećmi, jak i dorosłymi od początku jej pracy. Bez wątplenia jej doświadczenie edukacyjne należy uznać za dużo większe niż M. Ź. (1), która jako nauczyciel pracowała ostatnio w 2008 r. przez 25 dni i w 2007 r. przez 1 miesiąc i 1 dzień, zaś do jej głównych obowiązków M. Ź. (1) jako kuratora wystaw należała organizacja wystaw, których było ok. 12 w roku, stosunkowo co miesiąc. Nigdy nie prowadziła żadnych zajęć artystycznych u pozwanego. Powódka natomiast pomagała M. Ź. (1), gdy ta ją o to poprosiła i przygotowywała wernisaże prac uczestników jej zajęć. Nie ma więc podstaw, by twierdzić, że powódka z organizacją wystaw mogłaby sobie nie poradzić.

Jeśli zaś chodzi o wykształcenie, to powódka ukończyła szkołę policealną i uzyskała tytuł plastyka ze specjalnością dekorator wnętrz. Z kolei M. Ź. (1) posiada wyższe wykształcenie kierunkowe. Ukończyła Akademię (...) w W.. Jednakże zwrócić uwagę należy, że nie było żadnych wymagań by stanowisko plastyka mogła zajmować osoba posiadająca wyższe studia.

Poza tym wskazać należy, że powódka zajmowała stanowisko plastyka, które pozostało u pozwanego. To nie obowiązki przypisane do tego stanowiska zostały powierzone osobie zajmującej stanowisko kuratora wystaw, ale odwrotnie. Obowiązki kuratora wystaw zostały przypisane do stanowiska plastyka i zwolniono osobę na tym stanowisku.

Poza tym z audytu, na który powołuje się pracodawca, nie wynika żadna sugestia, jakie stanowisko należy zlikwidować.

W związku z powyższym Sąd uznając, że wypowiedzenie umowy o pracę było nieuzasadnione, zasądził na rzecz powódki W. G. od pozwanego Miejskiego Centrum (...) w P. odszkodowanie w wysokości 8.110,92 złotych wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 03 lipca 2019 r. do dnia zapłaty. Kwota ta odpowiada 3-miesięcznemu wynagrodzeniu za pracę powódki.

Zgodnie z art. 45 § 2 k.p., Sąd pracy może nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy, jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe; w takim przypadku sąd pracy orzeka o odszkodowaniu.

Podstawę prawną dla określenia terminu naliczania odsetek od zasądzonej kwoty stanowił art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W związku z tym, Sąd zasądził odsetki od dnia następnego od dnia doręczenia pozwu pozwanemu, tj. od dnia 03 lipca 2019r. do dnia zapłaty, oddalając dalej idące żądanie powódki w tym zakresie, a mianowicie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności co do pkt I wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 477² § 2 k.p.c, zgodnie z którym Sąd zasądza należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia tego pracownika, tj. w przypadku powódki do kwoty 2.782,00 złotych.

Wobec faktu, że powódka W. G. wygrała sprawę, a była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, który złożył wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego należy mu się zgodnie z art. 98 k.p.c. zwrot kosztów procesu do których zalicza się wynagrodzenie jednakże nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Sąd zasądził więc od pozwanego na rzecz powódki wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180,00 złotych na podstawie § 9 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 405 złotych tytułem nieuiszczonej przez powódkę opłaty sądowej od pozwu ustalonej stosownie do uwzględnionego roszczenia, od której była ona zwolniona na mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 w/w ustawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.

sędzia Justyna Marciniak